

הילה להב

שלושה שירים

עלי לדעת

אם קר לך עלי לדעת מה קרה
 שקר. אינני יכולה להעיר את מי
 שאיננו ער לקולי אך עוד יש בכחי
 רב: אני יכולה להעיר את מי שקולו
 קר אלי, אני יכולה לעורר את המתים
 אם זה תפצזי. לבך האם הוא ער
 אלי האם הוא קם אלי האם הוא קר
 לכבודי אולי עונה לי לכל מה שאני יכולה
 להיות בלתי
 מסגלת כל זמן שאני איך
 אוני

2. הערה:

הקר אינו יכול לי. אני בראתיו.
 בנעורי חרדתי
 קר עד שהיה מפלח כקול ולא
 היה איש שלא שמעו. גם עצמותי
 מחרדות מיום שגבש בהן
 הקרח להקל על מצחה. גם מתוך שנתה,
 האהבה יכולה

בריאה

מאיך־הייתי לִישְׁנִי. אינני זוכרת
היכן קצצתי ומה הוספתי. אם תבקשני
להוצר מחדש אפול בתבנית
שונה. יתכן שתהיה טובה כקודמתה. אילו
קוצות שער השפלתי ואילו אספתי. מה עשיתי
בְּיָדִי, האם עודני מתראה כְּעֶצְמִי גַם כְּעַתָּה,
כְּשֶׁאֲנִי מְסַפֶּרֶת לְךָ בְּעֶצְמִי עַל־
אודות עצמי
עשה
שתדלוקנה עיני בכל
גפרור שִׁיבְעִירָן

2.

אני מנסה את כחי להולד. בכאב אני
מאמנת. עכשו עור ושערות והיות
פעמת הלב; הבכי נולד מאלו.

3.

לא משום שסטרו לי בכיתי
ראשונה, כי משום שחדלתי להתנגן והתחלתי
לשמוע. בראותי אצבעות מתגידות מִיָּדֵי
הבנתי: עתה עלי לברוא את נגינתי מתוך
נגינתי ואת הורי מן היתמות. הולדות היא מלאכת
בריאה, לא הבִּרְאוּת

השעה נעה

השעה נעה, מתחבטת בין רגלי שארימה:
אני מתעתדת לומר דברים שאינם
נכונים על־שום יפים.
לך עוד נכונים דברים
של ממש ממנגינתי

(אולי בגופך)

התגדל עמי את

השעה?

תן לך את שמך, הנח אותה

על חזי. אל תאמר אמת עכשו

גם מה שנע דומם או שדמיתיו

נע